

□□□□□□□□□□**lubiți credincioși,**

Din pericopa evangheliei de azi, Matei fiind singurul care, în câteva rânduri ne vorbește despre copilăria lui Isus, vom încerca să vorbim despre ceea ce înseamnă a lăsa propriul pământ, a fi străin pe pământ, strigătul pământului, reîntoarcerea la pământ și locuirea în pământ. Vă invit ca, preț de câteva minute, să vă puneți în discuție, pământul fiind voi înșivă, plecând cu meditația de la pericopa de azi.

□□□□□□□□□□*Scoală-te, ia pruncul și pe mama lui și fugi în Egipt.*

Este invitația făcută lui Iosif de către Domnul prin înger. Este același verb folosit la imperativ precum în cazul paralizatului, precum în vindecarea soacrei lui Petru, a învierii fiicei lui Iair și a fiului văduvei din Nain.

Prin acest verb este evocată trezirea la viață, Iosif este chemat să lase somnul, starea în care se află și să ia cu el pruncul și pe mama lui și să plece în Egipt. Alegerea Egiptului nu este întâmplătoare.

Egiptul este locul salvării lui Iosif, fiul lui Iacov, vândut de frații săi și datorită lui va fi un loc de salvare pentru tot poporul care, în Egipt, va găsi mâncare în timpul secetei.

Dar el evocă și pământul robiei lui Israel, acel pământ despre care Domnul a poruncit: „nu vă veți mai întoarce niciodată în acest pământ.. Dt. 17,16.

Acum se poruncește fuga tocmai în pământul în care faraonul a poruncit să se ucidă primul născut de sex masculin dintre copiii evreilor.

Iată, ni se cere, prin urmare, să lăsăm pământul, pământul propriu, să lăsăm rădăcinile

Schita predica la Duminica dupa Craciun.

Scris de Pr.Olimpiu Todorean
Duminică, 29 Noiembrie 2009 19:08 -

noastre, tot ceea ce ne ține agățați, uneori cu obstinație, mă gândesc aici la obiceiuri, convingeri, orice ne ține legat de ceva. Cererea Domnului este de a lăsa totul... a lăsa acel pământ unde ești cetățean, unde ai drepturi, unde ești recunoscut... și a merge acolo unde te trimite El.

Apelul este: *Trezește-te, scoală-te*, precum soacra lui Petru din boala ei, precum paralizatul de pe targa lui... fiecare dintre noi are vreo boală... vreo targă...

Fugiți: este vorba de o cerere urgentă, fugiți, îndepărtați-vă!

Riscați să mergeți în Egipt, un loc care pare ambiguu și riscant!

Iubiți credincioși,

Nu numai că Iosif trebuie să fugă cu familia în Egipt, dar trebuie și să rămână acolo.

Nu este vorba despre o călătorie temporară, ci despre o adevărată ședere.

Ei vor trebui să locuiască în Egipt și să asume rolul de străin. Condiția celuilalt, cel care este diferit, a celui care are nevoie să fie primit într-un pământ care nu este al său.

De ce? Pentru că fuga în pământ străin devine garanția vieții. Deoarece Irod va căuta copilul, să îl ucidă.

A rămâne în pământul altuia...a înțelege că în pământul altuia suntem noi diferiți, suntem străini. Asumarea condiției de străin... a face experiența acestui fapt de a fi diferiți, a acestei necesități de a fi primiți... Acestea toate consimt să îți salvezi viața.

Pentru că pământul ce oferea siguranță devine locul în care se consumă drama in justiției, suprimarea altuia.

Irod, regele iudeilor este tulburat de anunțul că există un alt rege al iudeilor, chiar dacă este vorba despre un copil, despre un rege slab, cu nevoi, precum orice copil mic.

Dar în acest pământ, pământul lui Irod, nu există loc pentru un frate, pentru cel care este ca tine, nu există toleranță. Și, prin urmare, poruncește să fie uciși copiii care erau la Betleem și în împrejurimi.

Iată că acest pământ devine locul din care răsună strigătul: *Un strigăt s-a auzit din Rama*. Strigătul ce se înalță de la pământ este, încă o dată, precum în cartea Facerii, strigătul sângelui fratelui: *glasul sângelui fratelui tău strigă la mine din pământ*.

Rama este locul în care a fost îngropată Rachela, potrivit tradiției și este, deci, un strigăt dramatic acela ce se aude în Rama: Rachela moare, dând luminii pe ultimul său fiu, Beniamin.

Murind, nu moare, ci dă viață, aducând pe lume un fiu.

Iată de ce este atât de puternic acest strigăt, pentru că este acela al unei mame care, nu numai că și-a dat viața aducând pe lume un fiu, dar exprimă și durerea aceleia care îi vede uciși pe cei cărora le-a dat viață, durerea celei care vede suprimată acea viață pentru care ea a dat totul.

Iată de ce nu mai există mângâiere: *Rachela plânge și nu vrea să fie mângâiată.*

Atunci când pământul devine loc de suprimare a fratelui, a celui care spune „sunt ca și

Schita predica la Duminica dupa Craciun.

Scris de Pr.Olimpiu Todorean
Duminică, 29 Noiembrie 2009 19:08 -

tine,...” atunci când noi înșine facem ca pământul să fie așa, suprimând chipul fraților noștri, ne privăm de posibilitatea de a avea viață în viitor..

Să ascultăm strigătul pământului ...

În fața acestui strigăt nu spunem de multe ori, *oare, sunt eu custodele fratelui meu...*

Iubiți credincioși,

Cadrul final al textului ne arată reîntoarcerea în propriul pământ: *du-te în pământul lui Israel*

Este împlinirea promisiunii. Și pentru Iosif.

Dar cum se împlinește? El intră în propriul pământ nu ca un conchistador, ci slab, ca poporul lui Israel după experiența babilonică, el va intra ca unul care a experimentat îndepărtarea, diversitatea, experiența de a fi rămas într-un pământ străin, experiența exilului care l-a schimbat.

Numai făcând experiența diversității se poate recunoaște în această diversitate o posibilitate de a trăi.

Numai atunci este posibil să trăiești în pământul tău.

Iosif s-a dus și a locuit într-un oraș ce se chema Nazaret. Aici încă odată se face referire la cuvintele lui Natanael: „*din Nazaret poate veni ceva bun?*”

Și totuși, acest pământ, acest oraș va deveni pământ de locuit.

A te întoarce în propriul pământ ca un om slab ... Adesea, noi percepem pământul nostru și certitudinile noastre ca și o proprietate, nereușind să vedem darul...

A ști să te reîntorci în propriul pământ cu o privire diferită... a ști să recunoști viața și posibilitatea de a trăi acolo unde niciodată nu am fi gândit că se poate să fie...

A locui în pământul, a face casă tocmai în locul despre care se spune: *„de aici nu poate ieși nimic bun?”*

... a lăsa ca acest pământ să intre în identitatea noastră, să treacă prin noi ... a te lăsa contaminat de acest pământ... numai atunci este posibil să locuiești cu adevărat.

Iubiți credincioși,

Pentru a vorbi despre pământ trebuie să lăsăm propriul nostru pământ, este necesar să traversăm alte pământuri, până ajungem să fim străini în pământul altuia pentru a putea descoperi că în acel pământ, al altuia, este posibil să descoperim că ne-am salvat viața.

Pentru a putea vorbi despre pământ este necesar să ascultăm strigătul care vine din el și apoi să ne reîntoarcem la pământul nostru, dar ca străini, schimbați, deschiși pentru a-l înțelege pe celălalt.

Pentru a vorbi despre pământ, este necesar să locuim în el.

Este vorba despre o călătorie ce este obligatoriu să o facem, pe urmele unui om-Dumnezeu care a ales să treacă prin orice pământ și să își așeze cortul în orice pământ, pământ blestemat, pământ de exil, pământ de exterminare, pământ de refugiu, pentru ca, la sfârșit, orice locuitor al pământului să poată locui în El. Amin.

Schita predica la Duminica dupa Craciun.

Scris de Pr.Olimpiu Todorean
Duminică, 29 Noiembrie 2009 19:08 -
